

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Priori Et Conventvi Lateranensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nostrum Hierosolymitanum Patriarcham, tunc Episcopum Vercellensem, de canonicatu Ecclesie sancti Vincentij de Gallian. Mediolanensis diocesis fuerit investitus, & idem Patriarcha Præposito & fratribus ejusdem Ecclesie mandaverit ut dicto A. quantum uni de residentibus ibidem de communibus proventibus assignarent, ac ipsi per eundem, pro eo quod ejus parere mandato contumaciter recusabant, fuissent ab officio beneficioque suspensi, & excommunicationis demum vinculo innodati, licet postmodum investituram ejusdem ratam asseruerint se habere, partem tamen ei debitam subtraxerunt; quibus cum postmodum per venerabilem fratrem nostrum Laudensem Episcopum & conjudices suos delegatos à nobis sententialiter fuisset injunctum ut eidem tantum de proventibus Ecclesie præfate conferrent quantum perciperet unus ex aliis in eadem, ipsi, ut eum fatigarent laboribus & expensis, ad sedem apostolicam appellarunt, dicentes se nihil daturus eidem nisi continuè in Ecclesia resideret, ex eo sub specie justæ causæ materiam malignandi sumentes quod ibidem ei mora periculosa nimis exiit occasione banni cujusdam, cui eum Mediolanenses Consules subjecerunt. Propter quod idem ad sedem apostolicam iteratò laborans, ad dilectos filios Abbatem de Capite lacus & collegam suum nostras litteras reportavit. Qui secundum tenorem litterarum ipsarum Præposito & Capitulo prænotatis sententialiter injunxerunt ut ipsi Ambrosio quantum uni ex residentibus assignarent de communibus proventibus Ecclesie sæpefate, ubicunque maneret, donec prædicta necessitate cessante tutè residere valeret ibidem, & nihilominus de subtractis satisfacerent competenter: in quos, quia mandatum eorum furdis auribus pertransibant, judices excommunicationis sententiam promulgarunt; sicut per instrumenta coram auditore memorato exhibita liquidò edocebat. Unde idem Ambrosius nobis humiliter supplicavit ut finem suis laboribus imponentes, ipsas sententias dignaremur apostolico munimine roborare. Nos autem auditis iis & aliis quæ idem Cardinalis fideliter retulit coram nobis, communicato fratrum nostrorum consilio, prædictas sententias confirmantes, discretiõem vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus ipsas faciatis sublato appellationis obstaculo firmiter observari. Quod si Præpositus & Clerici supradicti contraire

præsumperint, ipsos auctoritate nostra per subtractionem beneficiorum appellatione remota parere sententiæ compellatis. Nullis litteris harum expressa mentione non habita obsistentibus, si quæ apparuerint à sede apostolica impetratæ. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Signiæ xii. Kal. Septembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

PRIORI ET CONVENTUI
Lateranensi.

Oram dilecto filio Petro tituli sanctæ Cæciliæ Presbytero Cardinale, quem vobis & Clericis basilicæ sancti Laurentij de Palatio dedimus auditorem, yconomus ejusdem basilicæ petit vos arceri ab inquisitione quam dictis Clericis circa spiritualium administrationem in sua parrochia præsumebatis inferre, ab arcu videlicet sancti Danielis usque ad domum Iohannis Matij citra & extra formam ex utraque parte viæ, & à scala Episcopi Albanensis usque ad domum Iohannis de Mutina, & à domo Iordanis Petri Leonis usque ad hospitale sanctæ Mariæ in Spaccolaria tam ex una quam ex altera parte viæ; qui ut de jure posset basilicæ supradictæ docere, decem testes induxit, per quos ostendit Clericos sancti Laurentij habitantibus infra prædictos terminos spiritualia ministrasse. Ad hæc yconomus vester respondit quod cum præfata parrochia juris esset Lateranensis Ecclesie, prout per privilegium felicis memoriæ Calixti Papæ prædecessoris nostri continens fines parrochiæ vestræ probabat, & à longissimo tempore Lateranensis Ecclesia eandem parrochiam possederit sine lite, vos possessioni legitime incumbentes non videbamini aliquos indebitè molestare, cum non intelligatur injuriam facere qui utitur jure suo; & ad probandum usum longissimum & præsentem testes induxit, per quos sufficienter edocuit Lateranensem Ecclesiam à quadraginta sex annis usque ad tempus mortis litis & post exercuisse jura spiritualia in parrochia sæpe dicta. Dicebat etiam quod si medio tempore infra fines prædictos pars altera præsumpsisset aliqua parrochialia exercere, cum nihil de proprietate doceret, & ex parte vestra longissima & continua possessio probaretur, & duo in solidum eandem rem simul & eodem modo possidere non possint, convincebantur adversarij prædicta clanculò usurpasse. Contra tenorem verò cujusdam scripti sub nomine bonæ memoriæ Alexandri prædecessoris

Epist. 152.
De limitibus
Ecclesie Late-
ranensis.

nostri coram eodem Cardinali à parte ad-
versa exhibita respondebat quòd non erat
authenticum, cum nec esset bulla muni-
tum, & haberetur meritò in stylo suspec-
tum. Verùm cum Ecclesia Lateranensis
inveniretur in possessione parrochiæ su-
pradictæ, & actore non probante, reus, etsi
nihil præstiterit, debeat obtinere, cum in-
stantia postulabat parti adversæ imponi si-
lentium & compesci ne super possessione
præfate parrochiæ vestram Ecclesiam ul-
terius molestaret; præsertim cum nomine
præfate basilicæ, in qua solus Romanus
Pontifex celebrat Missarum solemnias, &
intra suum palatium est constructa, parro-
chiam vendicare non possent, nec etiam
nomine inferioris Ecclesiæ, quam ipsi de
quadam crypta vel stabulo in oratorium à
non longo tempore converterunt. Nos
autem auditis iis & aliis quæ idem Cardi-
nalis fideliter retulit coram nobis, & ha-
bito fratrum nostrorum consilio, ycono-
mum vestrum nomine Lateranensis Eccle-
siæ ab impetitione prædicta, quam contra
vos yconomus præfate basilicæ movit, de-
crevimus absolvendum. Nulli ergo &c. dif-
finitionis &c. usque incursum. Datum
Signiæ Idibus Augusti, pontificatus nostri
anno decimoquinto.

MAGISTRO MAXIMO
Notario nostro.

Epist. 133.
Vi possit ab-
solvere excom-
municatos.

Non nisi testimonio laudabilis famæ
notis vel experimento viræ commen-
dabilis approbatis consuevit sedes aposto-
lica committere vices suas in iis quæ sibi
specialiter reservavit. Cum igitur pruden-
tiam tuam officij executione fideli & longa
conversazione simus experti, volentes per
te obviare periculis quæ incidentibus in
canonem sententiæ promulgatæ necessitas
posset inferre, de gratia speciali auctorita-
te tibi præsentium indulgemus ut illis quos
pro injectione manuum violenta inveneris
vinculo excommunicationis astrictos in
partibus Romanicæ auctoritate sedis apos-
tolicæ juxta formam Ecclesiæ beneficium
absolutionis impendas; nisi excessus eo-
rum fuerint adeo difficiles & enormes ut
meritò sint ad sedem apostolicam desti-
nandi. Datum Signiæ xi. Kal. Septemb.
pontificatus nostri anno quintodecimo.

UNIVERSO CLERO
Constantinopolitano.

Epist. 134.
Vi pareant
Notario Lega-
te apostolico

Et si dilectum filium magistrum Maxi-
mum Notarium nostrum pro negotio
patriarchalis Ecclesiæ specialiter destine-

mus, volentes tamen ut in vobis fructum
faciat generaleni, qui nunc & Patriarcha
panter & Legato caretis, vices nostras ei
duximus committendas ut quandiu apud
vos pro illo speciali negotio moram cum
facere oportuerit, necessitatibus & utilita-
tibus vestris studeat providere. Quocirca
universitati vestræ per apostolica scripta
mandamus quatenus super iis ad ipsum re-
cursum habentes, rectis ipsius dispositioni-
bus obedire curetis, quas ratas haberi vo-
lumus & jubemus. Vnde sententias quas
rationabiliter tulerit in rebelles usque ad
satisfactionem condignam præcipimus in-
violabiliter observari. Datum Signiæ xi.
Kal. Septemb. pontificatus nostri anno de-
cimoquinto.

ILLVSTRI CONSTANTINOPOLITANO
Imperatori.

Liçet secundum Apostolum instantia
nostra sit omnium Ecclesiarum sollicitudo
continua, ad illas tamen Ecclesias
præcipue debemus aciem nostræ provisio-
nis extendere quæ viciniores sunt aposto-
licæ sedi, etsi non loco, privilegio digni-
tatis. Sanè cum Ecclesia Constantinopo-
litana secundum locum obtineat post Ro-
manam, ejus provisioni libenter intendi-
mus, ut non sit à cura remotior cum sit
vicinior dignitate. Vnde ipsius negotium
tam super electione quam postulatione ce-
lebrata de novo personæ non duximus
committendum ignota; sed à nobis mit-
timus hominem longa conversatione no-
tum & officij sui fideli executione proba-
tum, magistrum videlicet Maximum No-
tarium nostrum, nobis ac fratribus nostris
merito suæ probitatis & fidei carum ad-
modum & acceptum: in quo & honori tuo
prospeximus, & utilitati providimus Ec-
clesiæ memoratæ; quem etiam quanto cari-
orem habemus, tanto attentius tuæ mag-
nificentiæ commendamus, rogantes qua-
tenus sic eum ob reverentiam apostolicæ
sedis & nostram habeas commendatum
quòd in ipso tuæ serenitatis affectum,
quem probaris ad nos gerere, sentiamus,
adhibens ei fidem super iis quæ à nobis
accepit tuæ imperiali prudentiæ propo-
nenda. Datum Signiæ xi. Kal. Septemb.
pontificatus nostri anno decimoquinto.

MAGISTRO MAXIMO
Notario nostro.

Scriptum est in Apocalypsi Iohannis
quòd in medio sedis & in circuito se-
dis erant quatuor animalia plena oculis
ante